

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3Csp/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119378787
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2020:6119378787.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24785199, zast. ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava, IČO: 47255773, proti žalovaným: v 1.rade Mgr. C. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Do N. XXXX/XX, K., v X.rade J. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Do N. I./XX, K., obaja zast. JUDr. Ján Bartánus, advokát, advokátska kancelária A. Bernoláka 7, 034 01 K., IČO: 48411884, o zaplatenie 22.365,39 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** v celom rozsahu.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania **r o z h o d n e** súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu banská Bystrica dňa 23.09.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi istinu vo výške 22.365,39 eur a úrok z omeškania vo výške 5% z istiny vo výške 22.365,39 eur od 03.09.2019 do zaplatenia. Žalobca uviedol, že žalovaná a právny predchodca žalobcu, spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31318916, so sídlom Štúrova 5, Bratislava, 813 54 uzatvorili dňa 25.11.2013 Zmluva o OTP refinanc exprese č. 149/2005/13SU. Na základe tejto Zmluvy poskytla OTP žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 20.000,00 eur. Peňažné prostriedky boli žalovanej poskytnuté na bežný účet, ktorý mala žalovaná vedený v banke. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala uhradiť zmluvný úrok, ktorý bol dohodnutý v zmluve samotnej, a to vo výške 7,9 % ročne a zároveň jednorazový poplatok za spracovanie úveru vo výške 0,00 eur, poplatok za poistenie vo výške 0,00 eur mesačne a poplatok za vedenie účtu vo výške 0,00 eur. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť pôvodnému veriteľovi, tak činila 29 040,63 eur. Žalovaná pôvodnému veriteľovi však nehradila splátky tak, ako sa zmluvne zaviazala a preto právny predchodca súčasného veriteľa uplatnil svoje právo vyplývajúce zo zmluvy a dňa 13.01.2016 zaslal žalovanej výzvu k splneniu dlhu, v ktorej súčasne upozornil žalovanú ako spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Vzhľadom k tomu, že aj napriek tejto výzve žalovaná úver neuhradila, právny predchodca súčasného veriteľa vyhlásil dopisom zo dňa 22.02.2016, ktorý bol žalovanej doručený dňa 28.02.2016, úver za predčasne splatný. Ako vyplýva z platobnej histórie, žalovaná bola ku dňu zosplatnenia tak viacej ako 3 mesiace v omeškaní a teda zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru boli splnené. Mimoriadna splatnosť úveru nastala 10. kalendárny deň odo dňa doručenia zosplatnenia, tj. 08.03.2016. Žalovaná uhradila v danom prípade pôvodnému veriteľovi celkovo 5.738,18 eur. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú z platobnej histórie, ktorá bola pripojená k žalobe. K platobnej histórii žalobca uviedol, že celková výška každej jednotlivéj splátky je uvedená pri dátume úhrady zvýrazneným písmom s

poznámkou „Splátka úveru“. V platobnej histórii je uvedené koľko z danej splátky bolo započítané na istinu a koľko na úroky. Pre úplnosť žalobca uviedol, že orámovaná časť platobnej histórie v hlavičke každého listu sa vzťahuje len na istinu úveru a teda v celkovej dlžnej čiastke nie sú zohľadnené dlžné úroky a poplatky. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 05.09.2018 došlo s účinnosťou ku dňu 07.09.2018 k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere z právneho predchodcu súčasného veriteľa, spoločnosti OTP, na žalobcu. Žalovanej bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 07.09.2018. Hodnota postúpenej pohľadávky činila ku dňu postúpenia pohľadávky celkovo 22.365,39 eur (istina 17 319,12 eur, zákonný úrok z omeškania 436,14 eur, poplatky 0,00 eur a zmluvný úrok 4 610,13 eur). Dňa 27.09.2018 uzatvorila žalovaná so súčasným veriteľom splátkovú dohodu, v ktorej žalovaná tak voči veriteľovi uznala svoj dlh čo do dôvodu a výšky. Žalobca tak poskytol žalovanej bezúročnou a bezpoplatkovou možnosť splácať svoj dlh formou pravidelných mesačných splátok vo výške 300 eur, ktoré boli nastavené po dohode so žalovanou a ktoré zodpovedali finančnej situácii žalovanej. Žalovaná v splátkovej dohode svoj dlh vo výške 22.365,39 eur uznala čo do dôvodu a výšky. Táto suma pozostávala z postúpenej pohľadávky a prípadne zákonného úroku z omeškania od postúpenia do podpisu splátkovej dohody. Žalovaná však nehradila tak, ako sa v splátkovej dohode zaviazala. Súčasnému veriteľovi žalovaná na splátkovú dohodu uhradila sumu vo výške 0,00 eur. Žalovanej bola dňa 15.08.2019 zaslaná výzva pred zosplatnením splátkovej dohody. V tejto výzve bola žalovaná upozornená na omeškanie so splátkami, ktoré boli medzi ňou a veriteľom dohodnuté. Žalovaná však dlžné splátky na základe tejto výzvy neuhradila, z toho dôvodu bola splátková dohoda listom zo dňa 02.09.2019 v súlade s čl. 5 splátkovej dohody zosplatnená. Celková dlžná čiastka predstavovala ku dňu ukončenia splátkovej dohody 22.365,39 eur (uznaná suma 22 365,39 eur - platby žalovanej na splátkovú dohodu 0,00 eur). Zosplatnenie splátkovej dohody predstavovalo zároveň aj poslednú výzvu žalobcu pred podaním žaloby. Posledná výzva žalobcu na zaplatenie pred podaním žaloby žalovanej bola zo dňa 02.09.2019. Žalobca si žalobou uplatnil sumu vo výške 22.365,39 eur, t.j. sumu zo splátkovej dohody poníženú o platby žalovaného, uhradené na splátkovú dohodu, ďalej zákonné úroky z omeškania z nezaplatennej sumy vo výške 22.365,39 eur odo dňa nasledujúceho po dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti splátkovej dohody, t.j. od 03.09.2019 do zaplatenia a to vo výške 5% ročne.

2. Žalobca na základy výzvy súdu oznámil, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka, t.j.: v časti istiny vo výške 22.365,39 eur, v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 17.319,12 eur od 03.09.2019 do zaplatenia a v časti trov konania.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 15.10.2019 sp.zn. 26Up/1225/2019 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovanú, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila žalobcovi istinu 22.365,39 eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 17.319,12 eur od 03.09.2019 do zaplatenia a nahradil trovy konania vo výške 1.622,20 eur.

4. Žalovaná v 1.rade podala proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom poukázala na to, že žalobca svoj návrh na zaplatenie 22.365,39 eur s príslušenstvom odôvodnil tak, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou zmluvu o OTP refinanc exprese dňa 25.11.2013 na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 20.000,- eur. Po neuhradení splátok žalovanou právny predchodca žalobcu ku dňu 08.03.2016 zosplatnil úver. Žalobca neskôr v návrhu uvádza, že dňa 27.09.2018 uzatvorila žalovaná so žalobcom splátkovú dohodu v ktorej uznala svoj dlh. V rámci vecného odôvodnenia odporu žalovaná uviedla, že zmluva s právnym predchodcom žalobcu bola uzavretá aj s J. R. ako spoludlžníkom. Žalobca uvádza, keď uvádza, že žalovaná podpísala splátkovú dohodu. Z priloženej dohody vyplýva, že dohoda mala byť uzavretá s J. R. ako spoludlžníkom a nie so žalovanou tak ako to uvádza žalobca v návrhu. Vzhľadom na to, že úver mal byť zosplatnený k 08.03.2016, u žalovanej došlo k premlčaniu dlhu najneskôr k 08.03.2019. Vzniesla námietku premlčania voči uplatnenej pohľadávke s príslušenstvom a poukázala, že nemožno premlčané právo žalobcovi priznať. Navrhla, aby súd platobný rozkaz zrušil.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu nesúhlasil s názormi a argumentáciou žalovanej strany uvedené v podanom odpore. Predmetný spotrebiteľský úver bol poskytnutý na základe Zmluvy o OTP refinanc exprese č. 149/2005/13SU zo dňa 25.11.2013, pričom zo zmluvy vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol svojmu klientovi spotrebiteľský úver vo výške 20.000,- eur; na strane klienta sú v úvodných ustanoveniach zmluvy označení spoločne ako dlžník osoby: a) dlžník - C. R., rod. H., r.č. XXXXXX/XXXX (...), b) spoludlžník - J. R., r.č. XXXXXX/XXXX (...); obaja zhodne trvalo bytom Do N. XXXX/XX, XXX XX K.. Z textu zmluvy nevyplýva akékoľvek určiteľné rozdelenie záväzku na konkrétne špecifikované časti. Dôkazom opaku s poukazom na § 511 Občianskeho zákonníka, čo znamená že dlžník a spoludlžník

sú povinní splniť svoj záväzok voči veriteľovi spolu a až následne si môžu svoje vzájomné z tohto plnenia vyplývajúce pohľadávky kompenzovať podľa § 511 ods. 2, ods. 3 OZ. Pozíciu spoločného a nerozdielného plnenia predmetného záväzku pre ilustráciu potvrdzuje aj ustanovenie čl. III. ods. 5 alinea druhá. S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku premlčania vznesenú žalovanou stranou, pretože spoludlžník J. R. dňa 27.09.2018 so žalobcom podpísal splátkovú dohodu, ktorej účelom bolo rozloženie dlžnej sumy (ku dňu podpisu) na pravidelné mesačné splátky. Podľa tejto dohody bola 1.splátka splatná k 25.10.2018 vo výške 300,- eur, 2.-74. splátky boli dohodnuté taktiež vo výške 300,- eur a posledná splátka bola splatná vo výške 165,39 eur a splatná k 27.12.2024. Žalobca v prospech záväzku eviduje iba jednu splátku vo výške 45,53 eur zaplatenú 27.09.2018. Žalobca má za to, že námietka premlčania nie je dôvodná a ako celok ju popiera. Ak by aj teoreticky bolo možné rozdeliť predmetný záväzok na určiteľné časti (zodpovednosti), podporne poukázal na § 533 alinea prvá OZ. Vzhľadom k filozofii podaného odporu žalobca navrhol, aby súd v zmysle § 79 CSP pripustil do konania vstup ďalšieho subjektu na strane žalovanej - a to ako žalovaný 2 spoludlžník z J. R., nar. 08.12.197. Doterajšiu žalovanú navrhol ďalej označiť ako žalovaná 1. Záverom zdôraznil, že žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci s oprávnenou predpokladaným prírastkom od povinného, t.j. v tomto prípade peňažného plnenia. Okrem iného, právny poriadok predpokladá aj dobromyseľnosť pri snahe získať, resp. zväčšiť, svoj majetok, avšak v tomto prípade je reálna situácia taká, kde žalovaná nevrátila ani len istinu, t.j. požičanú vec, nieto ešte príslušenstvo, pričom vrátiť (akúkoľvek) vec vlastníkovi je základným princípom na úrovni elementárnej spravodlivosti. Poskytnutie dohodnutého plnenia príslušenstva, ktoré vyjadruje cenu za dočasne poskytnuté finančné prostriedky, považuje za vyjadrenie predpokladu nevyhnutnej dôvery v rámci súčasných spoločensko-ekonomických vzťahov, aby segment finančníctva vôbec mal ekonomický zmysel v rámci súčasnej spotrebiteľsky orientovanej ekonomiky. Nakoniec túto skutočnosť konštatoval aj Ústavný súd SR vo svojom náleze sp.zn. PL. ÚS 11/2016, na ktorý žalobca poukázal. V ostanom sa pridržiaval svojich predošlých stanovísk a priložených dôkazov a trval na žalobnom návrhu v plnom rozsahu. Žalobca má za to, že skutočnosti ktoré žalovaná uvádza vo svojom odpore, nie sú relevantne odôvodnené a nie sú spôsobilé spochybniť platnosť uzatvorenej zmluvy ani nároky z nej vyplývajúce. Žalobca je toho názoru, že o kvalitatívne odlišnú situáciu by išlo v prípade, ak by dlžník najskôr vrátil istinu riadne a včas a až následne by viedol rokovanie/konanie o prijateľnú mieru alebo zákonnosť jednotlivých súčastí príslušenstva. V prípade, ak by žalovaná strana mala záujem uprednostniť ukončenie sporu zmiernym spôsobom, žalobca je na takéto riešenie pripravený.

6. V nadväznosti na to Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie prípisom zo dňa 02.12.2019.

7. Okresný súd Ružomberok uznesením č.k. 3Csp/63/2019-109 zo dňa 10.02.2020 pripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpil: J. R., nar. X.XX.XXXX, bytom Do N. XXXX/XX, XXX XX K., ktorý bude vystupovať ako žalovaný v 2. rade. Zároveň pripustil zmenu žaloby v nasledovnom znení: „Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi istinu vo výške 22.365,39 eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % z istiny zo sumy 22.365,39 eur od XX.09.2019 do zaplatenia. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.“ Súd podotýka, že ide len o úpravu petitu v nadväznosti na pripustenie vstupu ďalšej strany do konania.

8. Žalovaný v 2.rade vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca svoj návrh na zaplatenie 22.365,39 eur s príslušenstvom odôvodnil tak, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanými Zmluvu o OTP refinanc exprese dňa 25.11.2013, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 20.000,- eur. Po neuhradení splátok žalovanými právny predchodca žalobcu ku dňu 08.XX.2016 zosplatnil úver. Žalobca ďalej uvádza, že dňa 27.09.2018 uzatvoril žalovaný 2 so žalobcom splátkovú dohodu v ktorej uznal svoj dlh. Žalovaný 2 vzniesol voči uplatnenému nároku žalobcu námietku premlčania. Ďalej žalovaný 2 dal do pozornosti, že súd by mal najskôr skúmať ako predbežnú otázku to, či boli splnené náležitosti zmluvy o OTP refinanc exprese v zmysle § 9 Zákona č. 129/2010 Z. z. Zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Rovnako žalovaný 2 uviedol, že je potrebné posúdiť platnosť splátkovej dohody zo dňa 27.09.2018, ktorú žalovaný 2 považuje za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pretože predmetná dohoda obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom. nakoľko podľa jeho názoru v čase uzavretia splátkovej dohody bola už časť dlhu premlčaná vzhľadom na to, že žalovaní sa prvýkrát omeškali so zaplatením splátky už v mesiaci január 2015. Žalobca sa svojho nároku domáha na základe uznania dlhu. Uznanie dlhu je jednostranným právnym

úkonom dlžníka adresovaným veriteľovi, ktorým dlžník veriteľovi dáva najavo, že svoj záväzok uznáva a popri všeobecných náležitostiach je na platnosť uznania dlhu potrebná písomná forma, vyjadrenie prísľubu zaplatiť dlh a uvedenie dôvodu dlhu a jeho výšky, pričom ani splnenie týchto náležitostí ešte nerobí z úkonu uznávacie vyhlásenie, ak nie je vôľou dlžníka, ktorá smeruje k vzniku zákonných práv či povinností. Právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovaným 2, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Žalovaný 2 mal uznať dlh, ale tento dokument bol vopred naformulovaný a pripravený žalobcom, do ktorého textu nemohol žalovaný 2 zasahovať. Vzhľadom na vopred formulovaný obsah uznania je zrejme, že skutočný prejav vôle dlžníka nezodpovedá jej obsahu, pretože iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa. Je nepochybné, že pri podpise chýbala vôľa žalovaného 2 uznať tento dlh. „Splátková dohoda“ bola pripravená na predtlačí, jedná sa o formulárovú zmluvu, pričom už aj z názvu uzavretého zmluvného vzťahu - „Splátková dohoda“ u žalovaného evokovala, že sa jedná o možnosť splácať pôvodne vzniknutý dlh a nie o jednostranné uznanie dlhu. V predmetnej dohode zo strany žalobcu sa nachádzajú viaceré právne inštitúty, ktoré vzhľadom na spôsob uzatvárania tohto právneho vzťahu (s názvom splátková dohoda), ako aj z hľadiska jej obsahu, nemohol žalovaný 2 ako spotrebiteľ zmysel tohto uzavretého zmluvného vzťahu jednoznačne pochopiť. Z textu uznania nevyplýva vedomosť žalovaného 2 o tom, že súdna vymáhateľnosť pohľadávky žalobcu mohla už zaniknúť, nemal vedomosť ani o priebehu predchádzajúceho splácania úveru, koľko z čerpanej sumy zaplatil na istine, koľko na úrokoch prípadne na iných poplatkoch. Žalobca takýto formulár používa vo vzťahu k neurčitému množstvu dlžníkov, často so skrytým cieľom pri jeho použití dosiahnuť uznanie dlhu, ktorý je premlčaný. Okrem toho nemožno predpokladať, že by pri uznaní dlhu žalovaný 2 vedel, že dlh je čo i len sčasti premlčaný (v celom uznaní sa o tomto nenachádza žiada informácia), že poznal účinky premlčania, chcel, aby nastali účinky uznania dlhu, bol by preukázaný jeho úplný a vážny úmysel plniť pri dôslednej vedomosti o následkoch a účinkoch premlčania, teda že sa jednalo o individuálne dojednanú podmienku, kedy by ako spotrebiteľ bol informovaný o všetkých podmienkach a povinnostiach tohto úkonu. Skutočnosť, že si žalovaný tejto skutočnosti nebol vedomý spôsobuje, že o takto uznanom dlhu nemožno v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka predpokladať, že dlh v čase uznania trval. Celé konanie a postup žalobcu možno považovať za v rozpore s odbornou starostlivosťou a dobrými mravmi s poukázaním na postup uzatvárania uznania dlhu, keď žalobca v snahe vyhnúť sa neúspechu v spore v časti úrokov a poplatkov, ako aj možnej námietke premlčania a zamietnutiu žaloby, sofistikovane obchádza dlžníkov a pod zámienkou výhodnosti podpísania splátkového kalendára ako listiny, ktorá má dlžníka uchrániť pred problémami, no do tejto listiny zahrnie aj vyhlásenie o uznaní dlhu dlžníkom (bez podania vysvetlenia dlžníkovi). Ak výkon práva, ktorý je objektívne v rozpore s dobrými mravmi, spočíva v konaní, ktoré je nutné posúdiť ako nekalú obchodnú prax, je tento právny úkon tiež neplatný pre rozpor s dobrými mravmi a to i v prípade, že samotný obsah tohto právneho úkonu v rozpore s dobrými mravmi nie je. Uzavretie dohody o uznaní dlhu vykazuje znaky nekalej obchodnej praxe podľa § 7 ako aj § 8 ods. 4 Zákon č. 250/2007 Z. z. Zákona o ochrane spotrebiteľa a takémuto konaniu nemožno priznať ochranu. Z uvedeného dôvodu je potom potrebné považovať uvedené uznanie dlhu a dohodu o splátkach za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a dlh žalobcu za premlčaný. Množstvo krajských a okresných súdov vo svojich rozhodnutiach zamietajú obdobné nároky, pretože považujú takéto konanie spoločností voči spotrebiteľom, keď vkladajú do predpripraveného formulára pre spotrebiteľa zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania záväzku, za nekalú obchodnú prax a za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn.: 7Co/44/2015. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žalovaný 2 navrhol, aby súd zamietol žalobu v celom rozsahu.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného v 2.rade k žalobe uviedol, že považuje vznesenú námietku premlčania za námietku bez právneho významu. Dňa 27.09.2018 uzatvoril žalovaný so súčasným veriteľom splátkovú dohodu, v ktorej žalovaný tak voči veriteľovi uznal svoj dlh čo do dôvodu a výšky. V prejednávacom prípade žalovaný pri posudzovaní svojej pozície nebral do úvahy kľúčové faktory pre posudzovanie predmetného nároku: a) v čase uznania dlhu dlžníkom pri dohodnutí splátkového kalendára dňa 27.09.2018 nebol dlh premlčaný; b) k uznaní dlhu došlo v čase pred nadobudnutím účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/197/2009 zo dňa 25.XX.2010, pričom za použitia dôkazu opaku je zrejme, že v čase, keď záväzok nebol premlčaný, teda ani nemohla existovať povinnosť veriteľa o poučovaní vo vzťahu k premlčaniu záväzku. Takisto poukázal aj na závery v uznesení Krajského súdu Nitra, sp.zn. 25Co/57/2013 zo dňa 21.08.2013, rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.09.2006

sp.zn. 33Odo 133/2005, zo dňa 14.09.2006 sp.zn. 33Obo 1XX9/2004. Žalobca má za to, že ustálená rozhodovacia súdna aplikačná prax je odlišná od záverov žalovaného a pre takéto prípady je presne opačného charakteru s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo 353/2014 zo dňa 04.11.2015, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7MCdo/9/2014 zo dňa 24.XX.2015. Žalovaný namieta, že splátková dohoda zo dňa 27.09.2018 bola vopred pripravenou zmluvou a rovnako, že zmluva o úvere bola zmluvou formulárovou, avšak nikde neosvetľuje (ani len príkladom) na základe akých atribútov by považoval zmluvu za „neformulárovú“. Zmluva bola predsa výsledkom dohody medzi žalobcom a žalovanou o spôsobe usporiadania záväzku po jeho riadnej splatnosti. V zmysle argumentácie váženej protistrany má žalobca teda predpokladať, že akákoľvek (spotrebiteľská) zmluva musí byť celá napísaná na mieste od začiatku? Prípadne aj rukopisom? Kam by až mal siahť dôsledok názoru „vopred nepripravenej zmluvy“ v digitálnej dobe? Predsa aj denno-denná práca vo verejnej správe či súkromnej sfére prináša vďaka textovým editorom možnosť kopírovať a používať typovo rovnaké rozhodnutia a dokumenty v množstvách podobných prípadov a nikto pritom neobviňuje úrady, že nepoužitím od začiatku napísaného rozhodnutia nejako pochybili pri individuálnom preskúvaní prípadu. Je takisto akceptovanou praxou, že zmluvy sú uzatvárané finančnými inštitúciami po dohode s klientom. Táto prax tak vyžaduje mať aj predpripravené (spravidla už digitálne verzie) rôzne návrhy zmlúv tak, aby bolo možné ich v primeranom čase doplniť, vytlačiť a predložiť klientovi k podpisu. Spotrebiteľ mal pred uzatvorením zmluvy dostatok času k tomu, aby sa zoznámil s obsahom zmluvy o úvere ako takým a zvážil výhodnosť takejto zmluvy. Zároveň spotrebiteľ nebol nijako nútený k jej podpísaniu. Chceným následkom digitalizácie spoločnosti tak odpadá nutnosť písať každý nový dokument od začiatku (ab initio) a v celosti rukou, resp. písacím strojom, pričom počítačové programy v dnešnej dobe evidujú množstvo informácií, ktorých výstupy sú v digitalizovanej forme (prípadne aj následne vytlačené), čiže len z toho dôvodu nie je možné považovať takýto dokument za nepravdivý alebo v rozpore s pravidlami. V neposlednom rade dal do pozornosti aj stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana L'alíka v náleze ÚS SR zo dňa 24.10.2013, sp.zn. I. ÚS 547/2012, na ktoré je neskôr odkazované aj v náleze Ústavného súdu SR, sp.zn. PL. ÚS 11/2016, ako aj neskôr napr. v rozhodnutí OS Galanta, sp.zn. 26Csp/157/2019; v stanovisku sudca ÚS SR pomerne ilustratívne poukázal na aktuálnu zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry. Naopak, následkom takýchto extenzívnych výkladov zákonom k predpokladaným nástrojom občianskeho práva ako svojpomocných inštitútov vyváženej ochrany práv a právom chránených záujmov oboch strán môže zakladať dojem arbitrárnosti takýchto rozhodnutí (nález ÚS SR, č.k. II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.09.2014). Záverom žalobca konštatoval, že námietky žalovaného sú bez právneho významu. Skutočnosti uvedené žalovaným nie sú spôsobilé akýmkoľvek spôsobom spochybniť platnosť zmluvy o úvere - nakoľko nerozporuje žiadne konkrétne zákonné náležitosti a platnosť splátkovej dohody, v ktorej žalovaný uznal svoj dlh. V tejto súvislosti žalobca dal do pozornosti súdu opakovane, že k uzatvoreniu splátkovej dohody a k uznaniu dlhu došlo v čase, kedy dlh žalovaného nebol premlčaný. Žalovaný mal možnosť zaplatiť celý svoj dlh naraz, Splátková dohoda, k uzatvoreniu ktorej došlo 27.09.2018, bola uzatvorená v prospech žalovaného, nakoľko týmto úkonom poskytol žalobca v pozícii veriteľa žalovanému možnosť splácať dlh v mesačných splátkach, nakoľko žalovaný nemal finančné prostriedky na zaplatenie celého dlhu. Taktiež žalobca poukázal na skutočnosť, že podpísaním splátkovej dohody došlo k zastaveniu plynutia zákonných úrokov z omeškania, na ktoré by mal žalobca nárok. Nie splátková dohoda, ktorú žalobca so žalovaným uzatvoril v dôsledku toho, že mal záujem dobromyseľne poskytnúť žalovanému dlhšiu splatnosť s ohľadom na jeho finančnú situáciu, ale práve účelové konanie za strany žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko do dnešného dňa nevrátil veriteľovi ani čiastku, ktorá mu bola poskytnutá, a to napriek uznaniu dlhu. Uvedené by bolo možné charakterizovať aj ako úmyselné konanie zo strany žalovaného s cieľom vyhnúť sa vráteniu finančných prostriedkov a tým úmyselne získať majetkový prospech bez právneho dôvodu.

10. Žalovaní v 1. a 2. rade vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedli, že pokiaľ ide o vyjadrenie žalovanej 1 k vyjadreniu žalobcu zo dňa 27.11.2019, tak žalobkyňa sa pridrižiava vyjadrenia žalovaného 2 zo dňa 20.XX.2020 a svojho vyjadrenia uvedeného v odpore. Má za to, že premlčacie lehoty dlžníkov plynú samostatne a z jej strany nedošlo k uznaniu dlhu, a preto je jej dlh premlčaný. Žalovaný 2 k vyjadreniu žalobcu zo dňa 26.05.2020 uviedol, že s ním v celom rozsahu nesúhlasí. Pokiaľ žalobca namieta argumentáciu, žalovaného 2 vo vzťahu k predpripravenému formuláru uznania dlhu, tak tu žalovaný 2 uviedol, že len vychádzal z rozsiahlej judikatúry súdov, ktoré rozhodovali v zmysle uvedenej argumentácie v neprospech rôznych subjektov medzi ktorými bol aj žalobca. Žalobca ďalej vo svojom

vyjadrení uvádza, že v čase uznania dlhu dlžníkom pri dohodnutí splátkového kalendára dňa 27.9.2018 nebol dlh premlčaný. Žalovaní nesúhlasia s uvedeným tvrdením, pretože k podpisu nedošlo 27.09.2018 tak, ako je uvedené v splátkovom kalendári, ale neskôr, čo žalovaný 2 ozrejní na pojednávaní. Žalovaní majú za to, že k premlčaniu došlo minimálne v časti, nakoľko prestali splácať jednotlivé splátky s výnimkami od januára 2015. Zosplatnenie úveru nemá vplyv na plynutie premlčacej lehoty už splatných splátok pred predčasným zosplatnením úveru. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti totiž začína plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky pre splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala. Pokiaľ ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, nenastáva pri nich opätovne nová doba ich splatnosti a tým nezačína plynúť nová premlčacia doba od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Vzhľadom na uvedené došlo k premlčaniu viacerých splátok spolu s ich príslušenstvom pred uzavretím splátkovej dohody. Žalobca tvrdí, že k uznaniu dlhu došlo v čase pred nadobudnutím účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Žalovaní s uvedeným nesúhlasia, pretože ustanovenie §54a OZ v schválenom znení sa uplatňuje aj na vzťahy, vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tejto úpravy. V zmysle prechodných ustanovení, a to konkrétne ustanovenia § 879v Občianskeho zákonníka platí, že konania, pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov. Toto konanie však bolo začaté po účinnosti tohto ustanovenia preto je potrebné na uvedené ustanovenie prihliadať. Ide o tzv. nepravú retroaktivitu, ktorá už nadobudnuté práva priamo neruší, ale ich uplatnenie podrobuje novým podmienkam.

11. Okresný súd K. uznesením č.k. 3Csp/63/2019-154 zo dňa 23.07.2020 opravil výrok II. uznesenia Okresného súdu K. č.k. 3Csp/63/2019-109 zo dňa 10.02.2020 tak, že tento správne znie: Súd pripúšťa zmenu žaloby v nasledovnom znení: „Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi istinu vo výške 22.365,39 eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z istiny zo sumy 17.319,12 eur od XX.09.2019 do zaplatenia. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.“

12. Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese na pojednávaní dňa 23.07.2020 poukázal, že splátková dohoda, ktorú podpísal žalovaný v 2.rade, má vo svojom bode č.1 uvedené, že dlžník uznáva svoj dlh v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka čo do dôvodu aj výšky. Túto dohodu poskytuje veriteľ svojim dlžníkom, tým dlžníkom, ktorí nie sú schopní zaplatiť svoj dlh naraz. V ich prospech dôjde k zastaveniu úročenia zákonných úrokov z omeškania, na aké by mal veriteľ zákonný nárok a umožní dlžníkovi splácať svoj dlh v splátkach, hoci mal právo ho okamžite zažalovať. Už len z tohto jednoznačne vyplýva, že táto splátková dohoda bola uzavretá v prospech dlžníka. Nie je známe, na základe akého výpočtu súd konštatuje, že niektoré splátky sú premlčané a napriek tomu je toho názoru, že ohľadom ostatných splátok k premlčaniu nedošlo. Znenie tejto dohody je podpísané žalovaným na každej strane, čím žalovaný potvrdil svoj súhlas so znením dohody. Je v rozpore s elementárnou spravodlivosťou, aby nedošlo k vráteniu dlhu zo strany žalovaného, hoci uzatvoril dohodu o splátkach. Podľa jeho názoru právne úkony sa posudzujú nie podľa názvu, ale podľa obsahu. Doteraz nevie, v čom spočíva výhoda veriteľa, keďže zastavil úročenie a umožnil žalovanému uhradiť dlh v splátkach.

13. Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade zotrval na tom, že splátková dohoda bola uzavretá na vopred pripravenom formulári od žalobcu, kde ani z názvu nevyplýva, že by malo ísť o jednostranný úkon žalovaného v 2.rade uznanie dlhu. Žalobca takýmto spôsobom zneužíva slabšie postavenie spotrebiteľa, zneužíva tento inštitút aj nevedomosť spotrebiteľa k tomu, aby si pre seba zabezpečil výhodnejšie podmienky. Má za to, že v zmysle vyjadrenia žalovaných k reálnemu podpisu dohody o splátkach zo strany žalobcu ani nedošlo.

14. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to najmä Zmluva o OTP REFINANC EXPRESE č. 149/2005/13SU zo dňa 25.11.2013, výpis z účtu OTP Banka Slovensko za obdobie 01.01.2014 až 31.12.2014 žalovanej v 1.rade, výpis z účtu OTP Banka Slovensko za obdobie 01.01.2015 až 31.12.2015 žalovanej v 1.rade, výpis z účtu OTP Banka Slovensko za obdobie 01.01.2016 až 31.12.2016 žalovanej v 1.rade, posledná výzva pred zosplatnením zo dňa 13.01.2016, doručka adresovaná žalovanej v 1.rade, oznámenie o zosplatnení úveru adresované žalovanej v 1.rade, príloha zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.09.2018 adresované žalovaným v 1. a 2. rade spolu s doručenkami, splátková dohoda uzavretá medzi žalobcom a žalovaným v 2.rade dňa 27.09.2018, upozornenie na možnosť zosplatnenia adresované žalovanej v 1.rade zo dňa 15.08.2019, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti výzva pred podaním žaloby adresované žalovanej v 1.rade zo dňa 02.09.2019, poštový podací hárok žalobcu zo dňa

19.08.2019 a XX.09.2019, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 05.09.2018, oznámenie o postúpení pohľadávky príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, Odovzdávajúci protokol ako príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3.štvrtrok 2013 stav ku dňu 30.09.2013, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4.štvrtrok 2013 stav ku dňu 31.12.2013, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2.štvrtrok 2013 stav ku dňu 30.06.2019.

15. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 261 ods.6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.11.2013 (dátum uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy:

d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.11.2013, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu 25.11.2013, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi..

Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 25.11.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods.1,3,4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.11.2013:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1,2,3,5,6,9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.11.2013:

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

(6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

(9) Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods.1 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

16. Súd mal preukázanú existenciu právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi na základe uzavretej zmluvy o OTP REFINANC EXPRESE, a to dňa 25.11.2013. Ide o spotrebiteľský úver, kde zmluvné strany dohodli výšku úveru 20.000 €. Bola dohodnutá RPMN 8,36%, zmluvný úrok 7,9% ročne, celková čiastka k úhrade 29.040,63 €. Uvedená bola priemerná hodnota RPMN 13,88%. Zmluvné strany dojednali vrátenie úveru v splátkach, počet splátok 119, 1. splátka vo výške 242,94 € splatná dňa 28.01.2014, 2. až 118. splátka takisto vo výške 242,94 € splatná 28. dňa v mesiaci a posledná 119. splátka vo výške 242,04 € splatná 28.11.2023.

17. Ďalej súd mal preukázané z výpisov z úverového účtu za roky 2014, 2015, 2016, akým spôsobom žalovaní tento spotrebiteľský úver splácali. Súd zistil, že tieto úhrady boli vykonané v celkovej sume 5.738,18 €.

18. Súd zistil, že v roku 2015 začali sa objavovať porušenia zmluvy neplnením dojednaných splátok. Následne adresoval pôvodný veriteľ list zo dňa 13.01.2016 - výzvu žalovaným na doplatenie dlžných splátok spolu s upozornením na následok zosplatenia. Keďže zo strany žalovaných nedošlo k úhrade dlžných splátok, pôvodný veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru listom zo dňa 22.02.2016, doručené 28.02.2016 a teda účinnosť zosplatenia 10. kalendárny deň odo dňa doručenia zosplatenia, t.j. 08.XX.2016, čo je tvrdením žalobcu nesporným v tomto konaní.

19. Súd mal preukázanú skutočnosť postúpenia predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 05.09.2018. Toto bolo oznámené pôvodným veriteľom žalovaným listom zo dňa 07.09.2018. V danom čase bola aj vyčíslená hodnota postúpenej pohľadávky ako príloha tejto zmluvy v celkovej výške 22.365,39 €, čo pozostáva z istiny vo výške 17.319,12 €, zákonného úroku z omeškania vo výške 436,14 € a zmluvného úroku vo výške 4.610,13 €.

20. Následne súd mal preukázanú skutočnosť uzavretia splátkovej dohody medzi žalobcom a žalovaným v 2.rade, a to dňa 27.09.2018, kde teda bolo zakomponované okrem samotnej dohody o splátkach dlžnej sumy aj uznanie dlhu žalovaným v 2. rade, čo do dôvodu aj výšky. Uznaná bola suma v celkovej výške 22.365,39 € titulom predmetného spotrebiteľského úveru a súčasne boli dojednané splátky dlžnej sumy vo výške 300 € mesačne. Nebol dojednaný žiaden úrok ani poplatky v súvislosti s touto dohodou o splátkach. V zmysle vyjadrenia žalobcu k odporu bola uhradená na základe tejto dohody žalovaným v 2.rade len suma vo výške 45,53 € dňa 27.09.2018, čo bolo nesporným tvrdením žalobcu v konaní. Z uvedeného je zrejmé, že dohoda o splátkach nebola dodržaná zo strany žalovaného v 2.rade. V

nadväznosti na to súd mal preukázané, že žalobca listom zo dňa 15.08.2019 vyzval žalovaného v 2. rade na úhradu dlžných splátok spolu s upozornením na následok zosplatnenia, avšak k úhrade nedošlo. Následne listom zo dňa 02.09.2019 žalobca túto splátkovú dohodu zosplatnil.

21. Dlžná suma, ktorú uplatňuje žalobca v tomto spore voči žalovaným v 1. a 2. rade, predstavuje sumu 22.365,39 € a je tiež uplatňovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy istiny 17.319,12 € od XX.09.2019 do zaplatenia, t.j. počnúc dňom nasledujúcim po zosplatnení. Čo sa týka procesného úkonu žalobcu pred doručením žaloby žalovanému, na základe ktorého žiadal menej ohľadom úroku z omeškania (namiesto zo sumy 22365,39 eur žiadal úrok z omeškania zo sumy 17.319,12 eur) nach. sa na čl. 39, súd má za to, že ide o čiastočné späťvzatie žaloby pred doručením žaloby žalovaným, o ktorom sa nerozhoduje a súd koná o tomto predmete sporu - o zvyšku bez rozhodnutia o zastavení konania v tejto časti v súlade s ustanovením § 145 ods. 3 CSP.

22. Tieto skutočnosti súd mal v konaní preukázané, ale zároveň ich považuje aj za nesporné z hľadiska skutkového. V konaní boli podané námietky premlčania žalovanou v 1.rade a žalovaným v 2.rade (zároveň u spotrebiteľských zmlúv platí v zmysle ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať nemožno) a teda z hľadiska procesnej ekonomie je prvoradé pre súd vysporiadať sa s týmito námietkami premlčania najskôr, až následne by súd skúmal ďalšie otázky. S tým súvisí v časti uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému v 2. rade aj posúdenie platnosti splátkovej dohody uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, nakoľko žalovaný v 2. rade platnosť tejto splátkovej dohody v konaní namietal.

23. Súd poukazuje, že žalobca sa v spore domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť zaplatiť mu dlžnú sumu s prísl. spoločne a nerozdielne, pričom ide o solidaritu záväzku na strane žalovaných - žalovaní v 1. a 2. rade v zmluve o OTP REFINANC EXPRESE zo dňa 25.11.2013 sú označení ako dlžník a spoludlžník, ďalej spoločne len „Dlžník“ a v ďalšom sú v zmluve dojednané práva a povinnosti pre dlžníka, t.j. pre dlžníka a spoludlžníka - ide o rovnaké záväzky oboch. Preto súd má za to, že z povahy dojednania vyplýva solidarita záväzku. V zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlho spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak splní dlh jeden dlžník povinnosť ostatných zanikne. Vo vzťahu veriteľa k dlžníkom je rozhodujúca v tomto prípade zásada, že veriteľ má voči dlžníkom samostatné pohľadávky, ktoré možno samostatne uplatniť s tým obmedzením, že v prípade uspokojenia všetky zaniknú, nakoľko veriteľovi na základe všetkých týchto pohľadávok patrí to určité a teda jediné plnenie. Podľa ustálenej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo 544/2015) z hmotného práva, podľa ktoré je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého alebo od všetkých solidárnych dlžníkov vyplýva, že pasívne vecne legitimovaný je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Už z toho vyplýva, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa (pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo), vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Vzhľadom na uvedené u žalovaných v 1. a 2. rade ide o samostatné spoločenstvo v spore a z toho sa potom odvíja, že právny základ záväzku každého z nich a prípadné námietky proti nemu sa posudzujú v spore súdom nezávisle. V tomto prípade je to relevantné s prihliadnutím k tomu, že je iný skutkový stav u žalovanej v 1. rade a žalovaného v 2. rade, keďže žalovaná v 1.rade dohodu o splátkach so žalobcom neuzavrela na rozdiel od žalovaného v 2.rade. Súd poukazuje, že pôvodne bola žalovaná v spore len dlžníčka Mgr. C. R. (t.č. žalovaná v 1. rade), a to v súlade s vôľou žalobcu prejavenu v žalobe a až následne na základe procesného návrhu žalobcu na pristúpenie ďalšej strany do konania súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpil spoludlžník J. R., ktorý bude vystupovať ako žalovaný v 2. rade.

24. Čo sa týka uplatneného nároku žalobcu voči žalovanej v 1.rade súd posúdil dôvodnosť vnesenej námietky premlčania žalovanou v 1. rade. K zosplatneniu úveru podľa tvrdenia žalobcu, ktoré je nesporné, došlo dňa 08.XX.2016, keď začiatok premlčacej doby pri zosplatnení úveru sa počíta od splatnosti poslednej splátky splatnej pred zosplatnením, splatnosť splátok bola dojednaná 28. dňa v mesiaci, takže posledná splátka pred zosplatnením bola splatná dňa 28.02.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba uplynula dňa 28.02.2019, t.j. nepochybne ešte pred podaním žaloby (žaloba bola podaná dňa 23.09.2019). Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že námietka premlčania vnesená žalovanou v 1. rade je dôvodná, a preto uplatnený nárok žalobcu voči žalovanej v 1.rade nie je možné priznať, nemožno ho vymáhať.

25. Čo sa týka uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému v 2.rade, skutková situácia je odlišná vzhľadom na uzavretie dohody o splátkach dňa 27.09.2018. V tomto prípade namietal žalovaný v 2.rade neplatnosť tejto splátkovej dohody pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keď poukazoval na skutočnosť, že ako účastník tejto dohody je v postavení spotrebiteľa a poukázal na spôsob uzavretia tejto splátkovej dohody - na predtlačenom formulári poskytnutom žalobcom. Preto bolo povinnosťou súdu skúmať, či skutočne jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu a pokiaľ áno, či nie je narušená rovnováha strán v neprospech spotrebiteľa.

26. Súd zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka - ide o typovú zmluvu na predtlačenom formulári, ktorá obsahuje podmienky, ktorých obsah žalovaní v postavení spotrebiteľa nemohli pri uzatvorení zmluvy ovplyvniť. Skutočnosť, že žalovaní pri uzatváraní zmluvy vystupovali v postavení spotrebiteľa, v konaní sporná nebola. O vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy ide vtedy, keď v rámci zmluvného vzťahu na jednej strane vystupuje dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Obsah spotrebiteľskej zmluvy je pre spotrebiteľa vopred pripravený a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základná zásada právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je, že tieto zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti tejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné.

27. Pokiaľ žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy voči žalovanému v 2. rade titulom splátkovej dohody, v ktorej žalovaný v 2. rade uznal svoj dlh voči žalobcovi čo do dôvodu aj výšky, súd poukazuje, že bolo preukázané, že žalovaný v 2. rade mal s právnym predchodcom žalobcu uzavretú zmluvu o úvere, ktorú uzatváral ako spotrebiteľ (nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), avšak aj následný právny úkon realizovaný po postúpení pohľadávky nadväzujúci bezprostredne na zmluvu o úvere (splátková dohoda) má povahu spotrebiteľskej zmluvy a teda treba aj na tento právny úkon aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Súd zistil, že súčasťou splátkovej dohody bolo aj uznanie dlhu voči žalobcovi, čo do dôvodu a výšky. Právny inštitút uznania dlhu umožňuje právny poriadok Slovenskej republiky, konkrétne je zakotvený v ustanovení § 558 Občianskeho zákonníka. Uznanie dlhu je jednostranným právnym úkonom dlžníka adresovaným veriteľovi, ktorý zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval, t.j. v prípade sporu veriteľ nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku. Následkom uznania dlhu je tiež predĺženie premlčacej doby na uplatnenie nároku veriteľa na 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo (ak bola v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty). Aby uznanie dlhu nadobudlo účinky týkajúce sa predĺženia premlčacej doby, je podmienkou to, aby účastník, ktorý úkon uznania dlhu robí, o premlčaní vedel. Bolo potrebné však skúmať, či z hľadiska spôsobu uzavretia, resp. obsahu skutočne je to vyvážený právny úkon, či nedošlo k odchýleniu sa od rovnováhy v neprospech spotrebiteľa, žalovaného v 2. rade.

28. Súd zistil porušenie, pretože jednak predmetná splátková dohoda, jej text bol vopred pripravený žalobcom na predtlačenom formulári a žalovaný v 2. rade nemal možnosť ho ovplyvniť, len ho podpísal a jednak tento právny úkon niesol vo svojom názve slovné spojenie splátková dohoda s tým, že uznanie dlhu ako vykonaný jednostranný úkon žalovaného v 2. rade nebol zakomponovaný v názve, len v texte v bode 1. posledná veta celkom nenápadne bez akéhokoľvek zvýraznenia, či iným druhom, či veľkosťou písma (napr. hrubé, podčiarknuté, kurzíva...). Ďalej súd poukazuje, že v texte dohody nie je žiadna taká klauzula, že by žalovaný bol si vedomý premlčania dlhu a aj napriek tomu, ako individuálne dojednaná podmienka, aby toto uznanie premlčaného dlhu nastalo. Zároveň nie je riadne vysvetlený následok uznania premlčaného dlhu - predĺženie premlčacej doby (ustanovenie bodu 11. veta prvá splátkovej dohody tomu nezodpovedá, nakoľko z hľadiska jeho obsahu nejde o skutočné vysvetlenie následkov uznania dlhu, resp. o poučenie o premlčaní, ale ide o samostatnú dohodu o premlčaní, bez akejkolvek nadväznosti na jednostranný úkon dlžníka - na uznanie dlhu). Súd na základe výpisov, ktoré boli predložené žalobcom, urobil podrobný prehľad splátok a zistil, že ku dňu uzavretia dohody o splátkach boli premlčané splátky v celkovej výške 620,62 €. Konkrétne splácanie splátok úveru

dlužníkmi bolo zistené nasledovne: v roku 2014 boli vykonané všetky predpísané úhrady splátok v lehote splatnosti jednotlivých splátok, v roku 2015 nastali problémy v pravidelných úhradách splátok hneď u splátky splatnej á dňa 28.01.2015 vo výške 242,94 eur, ktorú neuhradili dlžníci v lehote splatnosti, k úhrade došlo až dňa 05.02.2015 vo výške 243,07 eur (t.j. o 0,13 eur bolo zaplatené viac), k úhrade splátky splatnej dňa 28.02.2015 došlo až dňa 19.XX.2015 vo výške 268,30 eur (t.j. o 25,36 eur bolo zaplatené viac), k úhrade splátky splatnej dňa 28.XX.2015 došlo až dňa 30.04.2015 vo výške 511,53 eur (t.j. o 268,59 eur bolo zaplatené viac) - súd považuje uvedené zároveň za úhradu splátky za apríl 2015 splatnú dňa 28.04.2015, kde bolo omeškanie so splátkou dva dni, zároveň zostalo z uhradenej sumy 511,53 eur 25,65 eur, následne nedošlo však k plnej úhrade splátky za mesiac máj, jún a júl 2015 a až dňa 17.08.2015 uhradili dlžníci sumu 300,- eur, ďalšie splátky splatné v roku 2015 neboli dlžníkmi hradené ani len čiastočne. Na základe uvedeného súd konštatuje, že celkové splátky uhradené dlžníkmi v roku 2015, a to aj ku dňa 27.09.2015 (potom už ďalšie splátky neboli hradené) boli vo výške 1.322,90 eur, avšak do 27.09.2015 mali byť uhradené splátky vo výške celkom 1.943,52 eur, rozdiel súm 1.943,52 eur a 1.322,90 eur predstavuje sumu 620,62 eur, čo je celková suma premlčaných splátok ku dňu uzavretia splátkovej dohody, t.j. ku dňu 27.09.2018 v súlade s ustanovením § 101 a § 110 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka. Súd podotýka, že premlčacia doba splátok pred zosplatnením posudzuje sa samostatne (pokiaľ sa týka sumy po zosplatnení, táto premlčaná nebola). Čiže vzhľadom na túto skutočnosť, že dohoda o splátkach nebola individuálne dojednaná, uznanie dlhu bolo zakomponované žalobcom pod zámienkou zdanlivej výhodnosti pre spotrebiteľa, t.j. že je mu umožnené splácať dlh v splátkach (bezúročných), hoci bolo skutočnosťou, že niektoré splátky v celkovej výške 620,62 € už boli ku dňu uzavretia splátkovej dohody, t.j. 27.09.2018 premlčané, o čom žalovaný v 2. rade vedomosť nemal, zo znenia splátkovej dohody nič také nevyplývalo, ani žalobca v spore to nepreukázal (z vyjadrenia žalovaného v 2. rade k žalobe vyplývalo, že nemal vedomosť o priebehu splácania úveru, koľko zaplatil na istine, koľko na úrokoch, príp. poplatkoch) a v dohode nie je žiadne poučenie dlžníka o následkoch uznania premlčaného dlhu, súd má za to, že skutočným zmyslom tejto splátkovej dohody bolo dosiahnuť žalobcom v prvom rade uznanie dlhu s následkom predĺženia premlčacej doby na uplatnenie nároku žalobcu. Vzhľadom k tomu súd konštatuje, že bola narušená rovnováha zmluvných strán splátkovej dohody, je tu zjavná nevýhodnosť pre spotrebiteľa, slabšiu stranu. Takýto postup žalobcu súd posúdil ako nekalú obchodnú prax, a to z dôvodu nedostatku odbornej starostlivosti žalobcu a možného rizika narušenia ekonomického správania žalovaného v 2. rade, a tým zhoršenia jeho právneho postavenia ako spotrebiteľa. Je otázne a nemožno to predpokladať, či žalovaný v 2. rade v prípade vedomosti o premlčaní niektorých splátok a po riadnom poučení - vysvetlení následkov uznania premlčaného dlhu, by splátkovú dohodu chcel uzavrieť, žalovaný v 2. rade vyjadril v tomto ohľade pochybnosti a zároveň žalobca neuviedol žiadne logické vysvetlenie v tomto smere. Súd poznamenáva k námietke žalobcu, že v tomto smere nie je relevantné, či bol premlčaný celý dlh, resp. aká jeho časť bola premlčaná, nakoľko rozpor splátkovej dohody s dobrými mravmi je daný aj či i len pri čiastočnom premlčaní dlhu, o ktorom žalovaný v 2. rade nemal vedomosť a ani nebol poučený o následkoch uznania premlčaného dlhu, nakoľko rovnováha zmluvných strán je už v tomto momente narušená v neprospech žalovaného v 2. rade tak, ako uvádzal súd vyššie. Taktiež námietka žalobcu, že k uznaniu dlhu došlo v čase pred nadobudnutím účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka nie je relevantná, keďže ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka sa zaoberá následkami hmotnoprávneho úkonu uznania dlhu, resp. premlčaného dlhu dlžníkom a nie otázkou vymáhania premlčaného dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy veriteľom, ktorá je riešená v ustanovení § 54a Občianskeho zákonníka a zároveň právna úprava začiatku, trvania, či predĺženia premlčacej doby (v nadväznosti na uznanie dlhu) bola účinná dávno predtým, ako nadobudlo účinnosť ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, navyše súd poukazuje, že v konaní bola podaná námietka premlčania uplatneného nároku žalobcu žalovaným v 2. rade.

29. Preto súd dospel k záveru, že dohoda o splátkach ako celok je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi § 39 Občianskeho zákonníka a z tohto dôvodu uznanie dlhu nemohlo mať za následok predĺženie premlčacej doby v zmysle §110 Občianskeho zákonníka, t.j. žaloba vo vzťahu k žalovanému v 2.rade je podaná po uplynutí premlčacej doby troch rokov rovnako ako u žalovanej v 1. rade v nadväznosti na úkon žalobcu týkajúci sa zosplatnenia úveru účinného ku dňu 08.XX.2016, t.j. trojročná premlčacia doba uplynula pred podaním žaloby (dňa 23.09.2019) a teda uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému v 2.rade priznať nemožno, nemožno ho vymáhať.

30. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú.

31. Súd priznal žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, nakoľko žalovaní v 1. a 2. rade boli v spore úspešní v celom rozsahu, keďže súd žalobu zamietol v celom rozsahu na rozdiel od žalobcu, ktorý v spore úspešný nebol, a to s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP.

Podľa § 262 ods.1,2 CSP:

- (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
- (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.